პროლეტარიელო, ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და
საქართველოს სსრ მთრმელთა დეპუტატთა საბჭოს ორგანო

KOMUNISTI ORGAN CENTRALNOGO и TBILISSKOGO KOMITETOV KP (B) GRUZII и SOVETOS DEPUTATOV TRUDYAŠČIHSYA GRUZINSKOY SSR

გამოცემის 29-ე წელი

სამშაბათი, 28 დეკემბერი, 1948 წ. № 257 (8301). ფასი 20 კაპ.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

დღეს გაზეთში:

სოციალისტური შრომის სიდიადე და დიდება — „პრავდის“ 27/XII მიწერილი (1-ლი გვერდი).
საქართველოს კომკავშირის ზოგიერთი მორიგი ამოცანის შესახებ — ამხ. კ. ჩარკვიანის სიტყვა საქართველოს ალკკ XVII ყრილობაზე 1948 წლის 27 დეკემბერს (1-ლი, მე-2 და მე-3 გვერდი).
საქართველოს ალკკ XVII ყრილობა (მე-3 გვერდი).
ათი წელი სოციალისტური შრომის გმირის წოდებისა, ჩაჩიბაია, ბაბა დღიდან (მე-3 გვერდი).
რაინონულ პარტიულ კონფერენციებზე (მე-3 გვერდი).
პასუხი პროფესორ ანენი დენილ (მე-4 გვერდი).
მიუადგილთა ჩამოსრავნის ლიკვიდაციის გადასახადთა ნარჩენების აკრეფაში (მე-4 გვერდი).
უცხოეთის ამბები—დეტაშები (მე-4 გვერდი).

სოციალისტური შრომის სიდიადე და დიდება

ათი წლის წინათ — 1938 წლის 27 დეკემბერს — სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭის პრეზიდიუმმა მიიღო ბრძანებულება „წარჩინების უმაღლესი ხარისხის — სოციალისტური შრომის გმირის წოდების დაწესების შესახებ“. იმავე დღეს შემოღებულ იქნა მედალი „შრომითი მამაცობისათვის“ და მედალი „შრომითი წარჩინებისათვის“. ამ მნიშვნელოვანი კანონებით საბჭოთა სახელმწიფომ ერთხელ კიდევ განსაკუთრებით აღნიშნა სოციალისტურ პირობებში შრომის უდიდესი მნიშვნელობა.

მთელი ხალხის სოციალისტიკა ბრძოლაში იყო სოციალისტური შრომის გმირის წოდების მინიჭება საბჭოთა ხალხის გენიალური ბელადის, ჩვენი სამშობლოს ისტორიულ გამარჯვებათა ორგანიზატორის ამხანაგ სტალინისათვის მისი დაბადების 60 წლისთავის დღეს „ბოლშევიკური პარტიის ორგანიზაციის, სსკპთა სახელმწიფოს შექმნის, სსრ კავშირში სოციალისტური საზოგადოების აგებისა და საბჭოთა კავშირის ხალხთა შორის მეგობრობის განმტკიცების საქმეში განსაკუთრებული დამსახურებისათვის“.

დიდი სამამული ომის პერიოდში სოციალისტური შრომის გმირის წოდება მიენიჭა დიდ სტალინის უახლოეს თანამებრძოლებს ამხანაგებს ვ. მ. მოლოტოვს, ლ. პ. ბერიას, კ. მ. ბოლეროვს, ა. ი. მიკოიანს, ლ. მ. კაგანოვიჩს.

საბჭოთა ხელისუფლების უმაღლესი ორგანოს ხელმძღვანელის პოსტზე მოდგომიდან 25 წლისთავის დღეს სოციალისტური შრომის გმირის წოდება მიენიჭა მ. ი. კალინინს.

გაბედული ათი წლის მანძილზე სოციალისტური შრომის გმირის წოდება მიენიჭა მრეწველების, რკინსაგზის, სოფლის მეურნეობის, მეცნიერებისა და ტექნიკის ათასობით მოწინავე ადამიანს, რომელებმაც თავანთი შეანაწილეს ნოვატორული საქმიანობით განსაკუთრებული დამსახურება გამოიჩინეს სახელმწიფოს წინაშე, ხელი შეუწყეს სახალხო მეურნეობის, კულტურისა და მეცნიერების აღმავლობას, სსრ კავშირის ძალიერებისა და დიდების ზრდას.

1947 წელს მიღებულ იქნა ბრძანებულებები სოფლის მეურნეობაში თვალსაჩინო წარმატებებისათვის სოციალისტური შრომის გმირის წოდების მინიჭების შესახებ. „ჩვენ ახლა ათასობით სოციალისტური შრომის გმირი გვყავს კოლმეურნეობებში, აგრეთვე საბჭოთა მეურნეობების მუშაკთა შორის“ (ვ. მ. მოლოტოვი). ეს მაღალი წოდება მიენიჭათ უხვი მოსავლის ოტატებს და მეცხოველეობის მოწინავეებს. ამას წინათ მიღებულ იქნა ბრძანებულება ბინდრუსაცავი ტყის ზოლების გაშენებაში მოპოვებული მიღწევებისათვის სოციალისტური შრომის გმირის წოდების მინიჭებისა და ორდენებითა და მედლებით დაჯილდოების შესახებ. შეიძლება ექნეა ან ეიკონიათ, რომ ჩვენს ქვეყანაში გამოჩენილმა გმირებისა და ორდენოსნების რიგები.

სოციალისტური შრომის გმირის მინიჭებით საბჭოთა ხელისუფლებამ განადიდა უბრალო, თავგადაკლული დამთანხმენი — მუშების, კოლმეურნეების, ინტელიგენციის შრომითი ალმაცერი საქმეები. მთია საკრმოო და საგანეფერო-ტექნიკური მიღწევები ეფექტიანობა უაღრესად დიდ დამსახურებას სახელმწიფო და საზმდ-ფინანსურ ორგანოებს.

ბოლეკოალისტმა წარმატებამ ძირეულად გარდაქმნა შრომის, მისი ხასიათი და მნიშვნელობა. ჩვენი საბჭოთა საზოგადოება, რომელიც დიადი სტალინური კონსტიტუციის კანონები ცხოვრობს, „ისეთი საზოგადოებაა, სადაც გასაკიბელია ეარჩიბიის იარაღოს და სახრების სოციალისტური საკუთრება, სადაც არ არის ადამიანის მიერ ადამიანის ეკსპლოატაცია და ჩაგვრა. ძმაბე და სამარცხვინო ტვირთიდან, რომელიც შრომა იყო კაპიტალიზმის დროს, შრომა სსრ კავშირში გადაეკეა საპატიო მოვალეობად, საკუთარი თავისადაც, თავისი სამშობლოსათვის და მთელი ხალხისათვის შრომად. კალაქადაც ეა სოფლადაც იგი გახდა თავისუფალი და შემოქმედებითი შრომა, რომელიც მოწოდებულია გარდაქმნას ბუნება და ეარჩენებით დასძლიოს მისი სტიქიური ძალები. სოციალისტურ შრომას შეუძლია მოგვაცეს ისეთი მაღალი საკოფიერეები, რომელიც მიუწვდომელია კაპიტალიზმის პირობებში.

სოციალისტური საზოგადოება შრომას განიხილავს არა როგორც მარტო არსებობის წყაროს, არამედ როგორც ადამიანის ნიჭისა და უნარის უსაზღვრო გამოვლინების დარგსაც. ამიტომ სწორედ აქ, და მხოლოდ აქ, შრომა არის ღირსების, დიდების, მამაცობისა და გმირობის საქმე. საბჭოთა ხალხი განადიდებს თავისი საუკეთესო ეარჩომოდგენელებს — მრეწველების, ტრანსპორტისა და სოფლის მეურნეობის სტახანოველებს, მეცნიერებისა და ტექნიკის ნოვატორებს, რაციონალიზატორებსა და გამომგონებლებს, გელმოდგინე მკვლევარებსა და ბუნების კარადაკმენელებს შრომითის საკმარო საქმეებს. ეს ადამიანები ვამოზრდა ბოლშევიკურმა პარტიამ, ალბარდ დიდმა ხელოვნმა.

რა მკვეთრ კონტრასტს წარმოადგენს ბურჟუაზიულ ქვეყნებში უბრალო ადამიანის მძიმე ზეიერი საბჭოთა მოქალაქეების ცხოვრებასთან შედარებით, რომელებიც ალსაგებნი არიან გამეფდელი შემარილებთა და შემოქმედებით მისწრაფებით! იქ შრომის ადამიანს ეკიპალისტური მონობის ხუნდები ადევს. საკუთარი მგრეგისათვის — ეკსპლოატატორებისათვის ძმეზე და უმადური შრომა წარმოადგენს საშინელ ფულს, რომელიც მშრომელმა უნდა ზიდოს, რათა გადაარჩინოს თავი შიმშილით საკვდილისაგან. მაგრამ მრავალი მშრომელისათვის ასეთი უსიამოვნო არსებობაც კი მიუწვდომელია. ისინი ავსტრეს ეფოვნეთ ბოლოთა მრავალმილიონიან არმიას, შიმშილობენ და გაჯიერვაზეა ცხოვრობენ.

საბჭოთა სახელმწიფოში შრომა საზოგადოებრივი სიდიდეთა ეკონ და მშრომელთა კეთილდღეობის ინფოლეკტუალი ეფექტიანობა ალმავლობის საფუძველია.

ლენინ-სტალინის პარტიის მიერ შოგაონებული სოციალისტური შეჯიბრება საყოველთაო, საერთო-ხახალო ბაზდა. 1948 წლის 6 თებერვის მოხსენებაში ვ. ვ. მოლოტოვი ამბობდა: „შეჯიბრება არის სოციალიზმის მშენებლობის „კომუნისტური მეთოდი“, როგორც ამას ამხანაგი სტალინი ამბობს. და ეი ჩვენ ვხედავთ, რომ სოციალიზმის მშენებლობის ეს კომუნისტური მეთოდი უკვე ჩვენი სამშობლოს მშრომელთა მოეკი მასის ეკუთვნეულა ბაზდა“. ყოველ ოფ და ყოველ დღე სოციალისტური შეჯიბრება და სტახანოველთა მოძრაობა იზრდება, ტაკცდება, მეიდრდება ახალი, უფრო ნაყოფიერი ფორმებით, რომელებაც ხალხის ინიციატივა და შემოქმედება წარმოშობს. ამაში თავის მკაფიო კეთილგანლილებას პოულობს საბჭოთა ადამიანების პატრიოტული აქტივობის ადამიანთა, რომელთა თავდადებით ირძვდნენ ომიშემდგომი ხუთწლედის ბაზმის ვადამდე შესრულებისათვის.

ამ ბრძოლის ეედიანი შედეგები ყველასათვის თვალსაჩინოა. საბჭოთა ხალხი წარმატებით ადადგენს ფაშისტური შემოსეეგისგან დაზარალებულ მეურნეობა. ჩვენმა მრეწველობამ უკვე მნიშვნელოვნად გადაკაბარა 1940 წლის დონეს, ისაა და 1946 წლის ბეადეგების შედეგებს ლიკვიდაციდან, სსრ კავშირის სოფლის მეურნეობამ მარცხლეული კულტურების საერთო პროდუქციის მიხედვით უკვე მიაღწია, სოფლი მოსახლეობის მიხედვით გადაკაბარა 1940 წლის დონეს. განსაკუთრებით ღირსშესანიშნავია სსრ კავშირის მშრომელთა წარმატებანი მიმდინარე 1948 წელს. ხუთწლედის ეეხეთ გადამწყვეტი წლის პროგრამა გადაკაბრებთ შესარულა მოსკოვის, ლენინგრადის, ჩელიაბინსკის, ბაკოვის, ბორკის მრეწველობამ. დღეს „პრავდაში“ ქვეყნდება წერილები ამხანაგ ხ. ბ. ბ. ბ

საშუალათი, 29 დეკემბერი, 1948 წ. № 257 (6001)

საქართველოს კომკავშირის ზოგიერთი მორიგი ამოცანის შესახებ

ამხ. კ. ჩარკვიანის სიტყვა საქართველოს აღკკ XVII ყრილობაზე 1948 წლის 27 დეკემბერს

(მაგნიტოფონის ჩანაწერიდან)

შორის ზოგიერთ მორიგ პრაქტიკულ ამოცანას, რომელიც ბელადის გმ მითითებებიდან გამოდინარეობს.

საქართველოს კომკავშირის ორგანიზაციის პირველი და მთავარი ამოცანაა იდეურ-აღმზრდელობითი მუშაობის ძირეულად გაუმჯობესება და გაძლიერება როგორც თავის წევრთა შორის, ისე ძალულ ახალგაზრდობაში. საქმე იმ უნდა დავაყენოთ, რომ მთელი ძოზრდილი თაობა ავეშენებულიყო კომუნისტური იდეოლოგიის პრინციპებზე აზრდებოდეს, კომკავშირმა თავისი გავლენით უნდა მოიცვას საბჭოთა ახალგაზრდობის ყველა ფენა. ადგილი ადგილ ექნეს ახალგაზრდობის სულ მცირე ნაწილშიც კი უიდეობის, ამორალურობის ელემენტებს.

ახალგაზრდობაში და პირველ რიგში კომკავშირის წევრთა შორის იდეოლოგიური მუშაობის ძლიერი საშუალება მარქსისტულ-ლენინური სწავლების მოწყობაა. უნდა თქვას, რომ ამ საქმეში ჩვენს კომკავშირულ ორგანიზაციებს მრავალი ნაკლი აქვთ. მიუხედავად ერთგვაროვანი გაუმჯობესებისა, ჯერ კიდევ სუსტად მუშაობენ კომკავშირის პოლიტიკური სკოლები და წრეები.

აქ მოიხსენებელია ალნაშენი, წრეებსა და პოლიტსკოლებში 42 ათასამდე კომკავშირელი და კავშირგარეშე ახალგაზრდა ჩაბმულიყო. თუ გავიხსენებთ, რომ საქართველოში 250 ათასზე მეტი მარტო კომკავშირელია, ეს რიცხვი მცირედ უნდა ჩაეთვალოთ, რადგან ძნელი დასაჯერებელია, რომ წრეებსა ბარეთ დარჩენილი ყველა კომკავშირელი დამოუკიდებლად მუშაობდეს თავის თავზე.

მთავარი ნაკლი პოლიტსკოლებისა და წრეების მუშაობისა ისაში მდგომარეობს, რომ ბევრ მათგანში მეცადინეობა უსიცოცხლოდ და მოსაწყენად მიმდინარეობს. ამის მიზეზი მეტწილად პროპაგანდისტების სისუსტე და გამოუცდელობაა.

საჭიროა წრეების ქსელის გაფართოება და მათი მუშაობის ხარისხის ამაღლება. მარტო კომკავშირი თავიისი ძალებით ამ საქმეს ვერ გაუძლებენ. პარტიულა ორგანიზაციებმა მეტი დახმარება უნდა გაუწიონ კომკავშირს პოლიტსკოლების მოწყობის საქმეში. პარტიის რაიონულმა კომიტეტებმა უნდა გამოიყონ მომზადებული კომენსისტები კომკავშირული წრეების ხელმძღვანელებად და დაეხმარონ კომკავშირს იმ პრაქტიკული საკითხების გადაჭრაში, რომლებსაც დიდი მნიშვნელობა აქვთ პოლიტსაგანმანათლებლობა ქსელის მუშაობისათვის. მე აქ მხედველობაში მაქვს ლიტერატურის გამოყოფა, სამეცადინო ბინების მიჩენა, სინათლეთი, გთბობით უზრუველყოფა და სხვ.

რასაკვირველია, ახალგაზრდობის აღზრდისათვის პარტიული ორგანოების ზრუნვა ამით არ უნდა ამოიწურებოდეს. საჭიროა ჩვენი პარტიული ორგანიზაციების ხელმძღვანელები ხშირად ხვდებოდნენ ახალგაზრდობას, გამოდიოდნენ მის კრებებზე მოხსენებებით, აწყობდნენ მასთან საუბრებს. დღემდე კი ჩვენი ხელმძღვანელი პარტიული მუშაკები ძალიან ცოტას აკეთებენ ამ მიმართულებით. ნათქვამის საილუსტრაციოდ საკმარისია დავასახელოთ თბილისის პარტრაიკომების მაგალითი. ლენინის, მოლოტოვის, ბერიას და ორჯონიკიძის რაიონებში უკანასკნელი ორი წლის მანძილზე პარტრაიკომების პირველი მდივნები მხოლოდ ერთხელ გამოეცხადნენ მოხსენებებით კომკავშირის რაიონტრიბუნებზე ან ისიც ცხენტანური კომბატების მითითებით კომკავშირის 30 წლისთავთან დაკავშირებით. თუ თბილისში ასეთი მდგომარეობაა, ადვილი წარმოსადგენია, როგორ იქნება დაყენებული ეს საქმე სასოფლო რაიონებში.

საქართველოს კომენისტური პარტიის (ბ) ცენტრალური კომიტეტი მიიღებს ზომებს ისეთისთვის, რომ საგრძნობლად გაძლიერდეს პარტიული ორგანიზაციების დახმარება კომკავშირისადმი ახალგაზრდობის იდეურ-პოლიტიკური აღზრდის საქმეში. ჩვენ მიგაღწიეთ იმის, რომ თვითეული პარტიული ხელმძღვანელი, რა პოსტიც უნდა ეჭიროს მას, ვრძნობდეს პასუხისმგებლობას ახალგაზრდობის — ჩვენი ამ მომავლისა და იმედის კომუნისტურად აღზრდისათვის (ტაში).

კომკავშირის მუშაკებმა ეს, რასაკვირველია, არ უნდა გაიგონ ისე, თითქოს მათ მომავალში "ნაკლები მუშაობა მოეთხოვებათ. პირიქით, რამდენად უფრო მეტ იქნება დახმარება პარტიული ორგანიზაციების მხრიგ, იმდენად მეტი მოთხოვნილება წარედგინება კომკავშირულ ორგანოებს.

განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიექცეს კომკავშირის ხელმძღვანელი აქტივის პოლიტიკური მოზიდვის დონის სისტემატური ამაღლების საქმეს. ეს მთავარი პირობაა კომკავშირის მუშაობის ხარისხის განსაჯლობესებლად და იმისათვის, რომ კომკავშირული ორგანიზაციები ნამდვილად მიეძღოდნენ წინ ჩვენს ახალგაზრდობას.

ახალი თაობის მომზადებასა და აღზრდაში გადამწყვეტ როლს ასრულებს სკოლა. ბოლშევიკური პარტიის ფუძემდებელი ლენინ გვასწავლის:

„კომუნისტი მიიძლება გაზე მხოლოდ მაშინ, როცა გაამდიდრებ შენს გონებას ყველა ის სიმდიდრეთა ცოდნით, რომლებიც კაცობრობამ შეიმუშავა".

ამ სიმდიდრის ათვისება კი ძირითადად მხოლოდ სკოლაში შეიძლება. სწორედ ამიტომ ჩვენი პარტია და მთავრობა დიდი ყურადღებით ეპყრობიან სკოლის მუშაობას და სახელმწიფო ბიუჯეტის ხასხვაბის დიდ ნაწილს სასალონ განათლებას ანაცარებენ.

ჩვენი საშუალო და უმაღლესი სკოლის დანიშნულებაა აღზარდოს კომუნისტის შეგნებული და ამავე დროს თეორიული და პრაქტიკული მუშაობისათვის საფუძველისადან მომზადებული მშენებლები. უკანასკნელ, ჩვენი საბჭოთა სკოლა ძირითადად აზარილებს ამ დანიშნულებას. პარტიის ბზრენველობის წყალობით სკოლის მუშაობის ხარისხი უკანასკნელი 10-15 წლის მანძილზე შეუფარავლად ამაღლდა. მაგრამ ეს — ისაა არ ნიშნავს, რომ სკოლა თავისუფალია ყოველგვარი ნაკლისაგან. როგორც სამეალო, ისე უმაღლესი სკოლის მუშაობაში ჯერ კიდევ ბევრი ხარვეზი და ჩამორჩენაა. განათლების ორგანოებმა კომკავშირის ორგანიზაციების დახმარებით მთელი თავისი მუშაობა უნდა წარმართონ საბჭოთა სკოლის კიდევ უფრო სრულყოფისათვის.

თქვენ იცით, რომ საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი და ჩვენი თავრობა მუდმივად ზრუნავენ დაწყებითი და საშუალო სკოლის მუშაობის უკეთ დაყენებისათვის. ჩვენ მიგაღწიეთ ისაა, რომ ქართველი საბჭოთა სკოლა ძირითადად უზრუველყოფილია სახელმძღვანელებით. სკოლას ჰკავს მომზადებული მასწავლებელთა კადრები. ყოველწლიურად შენდება ახალი და ახალი სასკოლო შენობები. ყველაფერი ეს ხელს უწყობს ჩვენი სკოლის მუშაობის ხარისხის ამაღლებას. მაგრამ, ბევრ შეგიძლია დავაყოფილდეთ ამ მიღწევებით? რასაკვირველია, არა. ჩვენი სკოლის მუშაობა შემდგომ გაუმჯობესებას მოითხოვს.

საშუალო სკოლამ ახალგაზრდობას საფუძვლიანი ცოდნა უნდა მისცეს ძირითადი საკანონთანმეცნიერ დისციპლინებში. ყოველმა ახალგაზრდამ საშუალო სკოლა-ში უნდა მონახოს, ასე ვთქვათ, თავისი მოწოდება, ე. ი. აირჩიოს მომავალი პროფესია. ეს აუცილებელი პირობაა იმისათვის, რომ უმაღლეს სასწავლებლებს ჩვენგან ერთგვაროვნად მოამზადებული და სწავლით დაინტერესებული კონტინგენტი მივიღონ. ასეთი შედეგის მოსწავლა შეიძლება ძხოლოდ სკოლისა და კომკავშირის შეთანხმებული ღონმზრდელობითი მუშაობით.

სკოლის მუშაობის არცერთი მხარე კომკავშირის ყურადღების ვარეშე არ უნდა დარჩეს. ხოლო თვით მოსწავლეთა შორის მუშაობის განსაკუთრებული ადგილი უნდა დაეთმოს კომკავშირის საკმანაობაში. კომკავშირის სასკოლო პირველადა ორგანიზაციებმა და მოსწავლე კომკავშირელებმა მთელი თავისი მუშაობა სასწავლო პროცესს უნდა შეუფარდონ. მათი მოვალეობაა ხელი შეუწყონ პედაგოგებს კლასში მტაცეე დისციპლინის დაფყარებაში, აამაღლონ მასწავლებლის ავტორიტეტი.

კომკავშირმა უნდა მიაღწიოს იმას, რომ ჩვენმა მოსწავლეთ ახალგაზრდობამ შეიძიგესოს შრომის კულტურა, რაც პირველ ყოვლისა გულისხმობს დროის ეკონომიდ და ნაყოფიერად გამოყენებას. არ უნდა დავიგიწყოთ, რომ საქმის სანალოდ გადადება, რაც ზოგიერთ ჩვენს მუშაკს სჩვევია, მეტწილად სკოლიდან გამოყოლილი ფუიტაა: ეს სკოლაში შეიგნებს, თუ რა დიდი ღირებულება აქვს დროს და მიეჩვევა სისტემატურ მუშაობას, ის ცხოვრებაშიც თანმიდევენი და მუყაითი იქნება.

აქვე უნდა ალენშნონ, რომ კომკავშირის ორგანიზაციებს დიდი ზოგიერება მართვნი მოსწავლეთა მინასაკავშირო და საზზიგადოებრივი მოვალეობით დატვირთვის საქმეში. დღემდე კი ხშირია მოსწავლეების საზოგადოებრივი მუშაობით გადატვირთვის შემთხვევები. განსაკუთრებით ძმიე მდგომარეობაა ვარდება ამ მხრივ კომკავშირის სასკოლო აქტივი.

ზოგჯერ კომკავშირის კომიტეტები და განათლების ორგანოები იმისათვის, რომ თავი გამოიჩინონ სამეცადინოებს სწავლეტნ მოსწავლეებს. ბოეიდვან ხმოლოდ ერთ მაგალითს.

თბილისის ქალთა მე-12 სკოლის მე-8 კლასის მოსწავლემ კომკავშირელმა ლაბარა თუთიაშვილმა გასულ სასწავლო წელს 233 საათი გაიცდინა. ზლის ბოლოს მან თითქმის ყველა ძირითად საგანში ორიანები მიიღო. თითქოს ეს მოსწავლე იმივე კლასში უნდა დაეტოვებინათ, მაგრამ საქმე სხვანაირად განსაკუთ სტალინის სახელობის რაასაბეჭოს ალმასკომის განათლების განყოფილების გამგემ ამხ. ფერაძემ. მან თბილისის საბჭოს აღმასკომის განათლების განყოფილებას მისწერა:

„ლაბარა ერმილეს ასული თუთაშვილი წლის განაკლობაში ყოფ ხანგრძლივად ავადმყოფი, ხოლო სკოლაში სწავლასთან ერთად იგი აქტიურად მონაწილეობდა ოლიმპიადაში, რის გამო მოხდა სწავლაში მისი ჩამორჩენა. განათლების განყოფილება გთხოვთ გამონაკლისის სახით დართოდ ნება საშემოდგომო გამოცდებზე ყველა საგნების ჩაბარებაში".

მართალია, განათლების განყოფილების გამგისათვის ასეთი გაუგიათაგი ენით დაწერილ მიმართვაზე ხელის მოწერა ცოტა არ იყოს უხერხული, მაგრამ წერილიდან ჩანაც. ბეიძლება გავიგოთ, რომ მოსწავლე თუთაშვილის ჩამორჩენის მიზეზი ავადმყოფობა ეა ანა, უფრო ოლიმპიადაში მონაწილეობა ყოფილა. თურმე მოსწავლე თუთაშვილი კარგი მჭიონგურეა, იგი გააცდინეს ინ ჩამორჩენილ სკოლის ხელმძღვანელებმა და განათლების განყოფილების მუშაკებმა. ამიტომ არის, რომ ამხ. ფერაძე ასე ცდილობდა თუთაშვილი შემდეგ ქლასში გადასულიყო. ასეთივე „ბზრუნველობა" გამოიჩინა ამხ. ფერაძემ ამ სკოლის მეორე მოსწავლის ფონარა ბოთხუნის მიმართ, რომელიც ეგრეთვე სამავეო ოლიმპიადისათვის მზადებით გადატვირთვის და სწავლაში ჩამორჩენილი.

რასაკვირველია, ამგვარი მოვლენები სკოლაში დასაშვები არ არის. ოლიმპიადებში მონაწილეობისათვის მზადება ისე უნდა ჩატარდეს, რომ ბავშვები არ გაცდენენ სწავლაში და გოგეზრიგად და ფიზიკურად არ გადაიტვირთონ.

ჩვენ ეუნდა ბოეთხოვოთ სკოლების ხელმძღვანელებს ალკეთოს ყოველგვარი ღარეფვა სკოლაში ასმობრივ ოლიმპიადათა ვატარების საქმეში. ეფერეთ, კომკავშირეს ორგანიზაციები საკოთხ ასე დაყენების ამთი უფლებებს მეოანგად არ მიიღებ. აქვე კომკავშირისა და სკოლის აღმინისტრაციიან-პედაგოგიური ხელმძღვანელობის მუშაობა შეთანხმებული და ერთი მიზნისაკენ მიმართული უნდა იყოს.

საჭიროდ მიჩნეულია თქვენი ყურადღება მივაქციო ჩვენი სკოლის მუშაობის კიდევ ერთ ძირითად საკითხს. ეს არის ფიზიკური ნეტა ზეშეწვილის საკითხი. განუზომლად დიდია რუსული ენის მნიშვნელობა მთელი საბჭოთა კავშირის ხალხთათვის. რუსული ენა წარმოადგენს საბჭოთა ხალხის ურთიერთობისა და კავშირის ძლიერ იარაღს. რუსული ენა მსოფლიოშა ერთ-ერთი უდიდესი და უმდიდრესი ენაა. რუსულ ენაზე არსებული ლიტერატურა მოიცავს კაცობრობის კულტურის ყველა დარგს. გადაეურბებოდან შეიძლება ითქვას, რომ რუსული ენის დაუხმარებლად ჩვენს დროში შეუძლებელია რომელიმე სამეცნიერო დისციპლინის საერო სიღრმით შესწავლა და ნაყოფიერი მეცნიერული მუშაობის წარმოება, შეუძლებელია მსოფლიოში ყველაზე მოწინავე — საბჭოთა კულტურის და საერთოდ კაცობრობის კულტურის მიღწევათა შეთვისება.

ქართველი საბჭოთა მეცნიერების, ლიტერატურისა და ხელოვნების და საერთოდ კულტურის ყველა დარგის შემდგომი განვითარების ინტერესები მოითხოვენ, რომ ჩვენმა ინტელიგენციამ ისევე შეგიმეფეთ ციოდეს რუსული ენა, როგორც ქართული. ამის საქმრეა არათუ ახლა, წინათაც კარგად ჭმნნდა შეგიტეული ქართველი ინტელიგენციის მოწინავე ფენას, რომელისთვისაც რუსული ენა XVIII საუკუნის ბოლოდან მოყოლებული ნამდვილად იყო მეორე დედაენა, ისევე საყვარელი და ძვირფასი, როგორც მშობლური ენა.

დიდი პედაგოგი იაკობ ბოგანშვილი გასული საუკუნის ოთხმოცდაშ წლებში წერდა:

„რუსული ენის ცოდნა უდიდესი სიკეთეა ყველა კაეკასიელისათვის, რადგან იგი აძლევს მას საშუალებას ეზიარის მდიდარ რუსულ ლიტერატურას" და ჩვენი თეალურწვდენელი სამშობლოს ყველა კუთხეში ისე ვრძნობდეს თავს, როგორც საკუთარ სახლში".

რუსული ენისა, რუსული ლიტერატურისა და მეცნიერებისადმი ნამდვილი ჰიმნს წარმოადგენს ილია ჭავჭავაძის შემდეგი სიტყვები:

„ეჰმა არ უნდა. რომ რუსულმა ლიტერატურამ დიდი ხელმძღვანელობა გაგვიწია წარმატების გზაზედ და დიდი ზეიმიმეიდეს იქმნია მასზედ. რაც ჩვენს სულიერს ძალოვნებს შეადგენს და ჩვენს ენობას, ჩვენს ბაზს, ჩვენს ვრძნობასა და მომართულებას ზედ დაჩნია მან თავისი ალაკვანიანობა... რუსულმა სულამ, მეცნიერებამ გაგვიოო კარი განათლებისა და რუსულშავე ლიტერატურამ მიაწოდა საზრდო ჩვენს გონებასა და გამოჩკვეა ჩვენი ბნელი მოძოაობის გზაზედ".

მით უფრო დიდი მნიშვნელობა აქვს ჩვენთვის რუსულ ენას ახლა, როცა ქართველობა ხლბმა დიდი რუსი ხალხის დახმარებით და ბოლშევიკური პარტიის ხელმძღვანელობით შექმნა თავისი სახელმწიფო და მოიშალა ფეოდალური ბატონყოფა.

რუსული ენის შესწავლის გაუმჯობესებმა მოდგამ იყო საქართველოს ბოლშევიკებისა და სახალხოწიფო ორგანოებს ხრენვის საგანი. ჯერ კიდევ 1938 წელს ამხანაგ ლავრენტი ბერიას უშუალო ხელმძღვანელობით საქართველოს კ. პ. (ბ) ცეკ-ის ორგანოებმა ეროვნული ენის სწავლების ეროვნულ სკოლებში ეროვნული ენის სწავლების გაძლიერებისათვის. თბილისი ენის სწავლების ეროვნულ ენის მასწავლებელთა კვალიფიკაციური კადრების ძოამზადებს, როგორც საბჭოს სკოლების გაუმჯობესების ძირითად პირობას. სახელმწიფო უნივერსიტეტში, პუშკინის სახელობის ინსტიტუტებში ეროვნული ენის მასწავლებლებისა ინსტიტუტებში ეროვნული ენის მასწავლებლებისა ინსტიტუტებში ეროვნული ენის მასწავლებლებისა

ამხ. კ. ჩარკვიანის სიტყვის დასასრული

დარგებთან შედარებით უკან დგანან და მათი წამოწევა გადაუდებელი ამოცანაა.

რამდენიმე სიტყვა საქართველოს ინდუსტრიისთვის ახალი კვალიფიციური მუშათა კადრების მომზადების შესახებ.

მარტო რუსთაველ მეტალურგიულ და ქუთაისის საავტომობილო ქარხნებს მაღე ათეული ათასობით მუშა დაჭირდებათ. კვალიფიციური მუშახელი საჭიროა ქვანახშირისა და მარგანეცის მაღაროებისათვის და ჩვენი მრავალფეროვანი ინდუსტრიის სხვა დარგებისათვის. მთელი ჩვენი მრეწველობის წინაშეა დამოკიდებულია იმაზე, თუ რამდენად დროულად შეამზადებთ კვალიფიციურ მუშათა კადრებს ადგილობრივი მოსახლეობიდან.

კვალიფიციური მუშების ახალი კადრების მომზადების მთავარი კერებია შრომითი რეზერვების სისტემის სახელოსნო სასწავლებლები და საფაბრიკო-საქარხნო სკოლები, რომლებიც ყოველწლიურად ათასობით ახალგაზრდა ვაჟკაცებს აწარმოებენ. მაგრამ ამ სასწავლებლებია და სკოლების მუშაობის ძლიერ აფერხებს მათი დაკომპლექტების სიძნელე.

თქვენ იცით, რომ არსებობს კანონი, რომლის მიხედვითაც ხელისუფლების ორგანოები ყოველწლიურად იწვევენ ახალგაზრდობის განსაზღვრულ რაოდენობას ამ სკოლებში. გაწვევა ძირითადად ხდება სოფლად, რადგან ქალაქის მოსახლეობის ბუნებრივი ზრდა ვერ აკმაყოფილებს მრეწველობის მოთხოვნილებას მუშახელზე. ოღონდ კი სახელოსნო სასწავლებლებსა და საქარხნო-საფაბრიკო სკოლებში მისაღები კონტინგენტის შეგროვებაში ბევრი სიძნელეები გეხვიება. არ შეიძლება არ ეფუსაფეფოროთ კომკავშირის ორგანიზაციებს იმის გამო, რომ ისინი საჭირო შუშათაბარ კ ეწევიან კოლეფერნე ახალგაზრდობაში და არ უღიეიენენ მას ინტერესს ქარხნის მუშის კვალიფიკაციის მიღებისადმი.

კიდევ უარესი დგდომარეოა გვაქვს სახელოსნო სასწავლებლებსა და საქარხნო-საფაბრიკო სკოლების კურსდამთავრებულთა შენარჩენების საქმეში მათი საწარმოებში დაგაცემის შემდეგ. უკანასკნელი სამი წლის განმავლობაში — 1946 წლიდან დღემდე — საწარმოებს გადაეცა 23.387 ახალგაზრდა მუშა, მაგრამ მათი ნაბიჯნელოვანი ნაწილი ქარხნებიდან წავიდა.

ახალგაზრდა მუშების ფლიდობის ერთ-ერთი მიზეზი ის არის, რომ მათ ყველა წარმოებაში რიდი უქმნიან სათანადო სამუშაო პირობებს. კომკავშირის ორგანიზაციებს ამ ახალგაზრდებისათვის მეტი ყურადღება რომ მიექციათ, მიეღოთ ზომები მათი საყოფაცხოვრებო პირობების გასაუმჯობესებლად, წარმოებიდან წასვლის შემთხვევები გაცილებით ნაკლები იქნებოდა.

საჭიროა კომკავშირის ორგანიზაციების ყურადღების ცენტრში დაკავყენოთ ეს დიდი სახელმწიფოებრივი მნიშვნელობის საქმე.

ახალგაზრდა მუშების შესანარჩუნებლად აუცილებელია ძირეულად გავუმჯობესოთ კულტურულ-საგანმანათლებლო და აღმზრდელობითი მუშაობა სახელოსნო სასწავლებლებსა და სკოლებში. საწარმოებში გადასული ახალგაზრდა მუშები უნდა გრძნობდნენ სპეციალურ მზრუნველობას პატრონეი, პროფკავშირული ორგანიზაციებს და, პირველ რიგში, კომკავშირის ორგანიზაციის მხრივ. უნდა მივაღწიოთ იმას, რომ ახალგაზრდა მუშებს შეუყვარდეთ წარმოება, თავიანთი პროფესია, ქმნილად ცხოვრება. ეს კი შესაძლებელი იქნება მხოლოდ მაშინ, თუ ჩვენ ჩავაბმთ ამ ახალგაზრდას სასპორტო წრეებში, გავაცნობთ კულტურულ დაწესებულებებს ექსკურსიებს მოწყობით და სხვა საშუალებებით, ჩვეულებად გავუხდთ თეატრში, კინოში სიარულს.

ახალგაზრდა მუშების საერთო საცხოვრებლები კარგად უნდა მოვაწყოთ, ფრუნველეყოთ ავეჯით, გასართობებით. უნდა ვეიძულოთ სამეურნეო მუშაკები ყველაფერი გააკეთონ ახალგაზრდა მუშების შესანარჩუნებლად.

თუ რა დიდი მნიშვნელობა აქვს კომკავშირის მუშაობას ახალგაზრდა ბოლშევიკების შენარჩენების საქმეში, ამას მეკვრმეტყველურად მოწმობს რუსთაველ მეტალურგიული ქარხნის მაგალითი. საკარიელეოა კომკავშირმა შეფობა აიღო მეტალურგიული ქარხნის ახალგაზრდა მუშათა კადრებზე და ბევრი მისაბაძი ღონისძიება განსახორციელა. ამის შედეგი ის არის, რომ ქარხნის ოკეან მოჭმედ საწარმოებში ახალგაზრდა მუშების მიერ სამეშოსათვის თვითნებურად თავის დანებების შემთხვევები თითქმის არა გვაქვს.

მაგრამ იმის გამო, რომ ქარხნის ზოგიერთი საამქრო ჯერ კიდევ არ არის ექსპლოატაციაში გადაცემული, დროებეა იძულებეეი გახდა მოეშეფი მეტალურგიული ქარხნებიდან დაბრუნებული მომზადებული მუშების საკრძნობი ნაწილი გრძელვადიან შვებულებაში გაეშვა. ეს ახალგაზრდები ახლა მეტწილად კოლტეურნეობებში მუშაობენ და უნდა დაუბრუნდნენ ქარხანას, როგორც კი სათანადო საამქროებს დავამთავრებთ. წარმოებისაკენ ხანგრძლივმა მოწყვეტამ შეიძლება ზოგიერთი ახალგაზრდა მუშის გული აუცრუოს მიღებულ პროფესიისაგან. ეს გათვალისწინა კომკავშირის რუსთავის საქალაქო კომიტეტმა და გამოიჩინა მშვენიერი ინიციატივა: შვებულებაში მყოფ თვითეულ ახალგაზრდა მუშას მიმართა სპეციალური წერილით, რომელშიც გააცხო ქარხნისა და ქალაქ რუსთავის მშენებლობის დგდომარეობა.

საქალაქო კომიტეტის წერილებს ახალგაზრდა მუშები დიდი აღფრთოვანებით გამოეხმაურნენ.

„ძალიან სახეხარული იყო ჩემთვის, როცა წაიკითხე თქვენ მიერ გამოგზავნილი მოგონების ბარათი, — წერს სამტრედიელი შვებულებაში მყოფი მეტალურგი ფორა კობაძიე, — ადტაცებით გავიფიქრე: არ მივწყვეტენ, მოეგფრიდ რუსთავის მშენებელ ამხანაგებსმეთქი. ბევრი სიხარულით ამეკვნა, როცა გავიგე, რომ ჩემი ამხანაგები შრომითი მამაკაცობით აჩარკენენ მეტალურგიული გიგანტის და ახალი სოციალისტური ქალაქის რუსთავის მშენებლობას. ვიმეორებენ, რომ ამ ხეფფლედნი ამუშავდება ქარხნის საამქროები და მეც წლად მხვდება ჩავიგე რუსთავის ქარხნის მოწინავე მუშათა რიგებში“.

„თქვენმა წერილმა დიდად აღმაფრთოვანა, — ეკითხულობთ მეორე წერილში, რომელიც შვებულებაში მყოფ ახალგაზრდა მუშას შაჭრო უმმაბაზეულ გამოუგზავნია თავადან, — მიღელვარებსაკან ლაქეც კი ძილი არ მეკარებოდა. ყველა ნაკლნბ-მეგობრებს გადავუკითხე თქვენი ბელისმეიერი წერილი, ვეიფლი ღღეებს, თუ როდის ამოვეფგები მეც ბეგრდში ჩემს ამხანაგებს და სხვა ქარხეეეი ახალგაზრდა მეტალურგებთან ერთად ფიეეწყეს ჩემი სპეციალობის კიდეე უფრო ბალმაეეეს“.

საქალაქო კომიტეტში ასეთი წერილები ასობითაა მიღებული. რუსთაველ ორგანიზაციებს ეს შესანიშნავი წამოწყება უსათუოდ მოეწონებოდ ღონსა. შეიძლება გამოიძებნის ახალგაზრდა მუშებთან მუშაობის კიდევ მრავალი სხვა ეფექტიანი ფორმა. ყველაფერი ეს ხელს შეეწყობს ჩვენი ბაარდი ინდუსტრიის მუშათა კადრებთან უზრუნველყოფაში.

დასასრულ, კიდევ ერთი საკითხი — ფიზკულტურისა და სპორტის შესახებ. სპორტის დარგშიც ჩვენს რუსეეეეიკის საბჭოთა კავშირში ერთ-ერთი მოწინავე ადგილი უჭირავს. ჩვენ გვყავს სპორტის შესანიშნავი ოსტატები. ბევრი მათგანი, როგორც, ბაგალოთაა, ამხ. დუმბაძე, გოკიელი, თაყაიშვილი, ჯორჯაძე, ჯიბუძე, ხანაძე, მთელ საბჭოთა კავშირშია ცნობილი. სპორტის ცალკეული სახეობაში — ფეხბურთში, ლაპაბურთში, მძლეოსნობაში, ჭიდაობაში ჩვენი ფიზკულტურელი კოლეტივები წარმატებით იცავენ რუსპუბლიკის სახელს საკავშირო შეჯიბრებებში. მიუხედავად ამისა, უნდა განვაცხადოთ, რომ ფიზკულტურის დარგში ქართველ ახალგაზრდობას და სასპორტო ორგანიზაციებს გაცილებით მეტი მოეთხოვებათ. დახმადეოლებთ შეიძლება ითქვას, რომ ჩვენ ჯერ სანაბეეეოდაც კეი ვიყენებთ სპორტის ყველა სახის განვითარების. ჩვენში არსებულ ფართო ფესვიანებლობებს.

ქართველ ხალხში ნაციონალური სპორტის სახეების უძველესი ისტორია აეეეს. საბჭოთა ხელისუფლების წლებში საქართველოში სპორტული კულტურა დიდ სიბალდეეეე ეეეიდა. არც სასპორტო ნაგებობებით ვართ ღარიბნი. ამას უნდა დავუმატოთ სპორტის ეანვითარებასთან ეეეე

პასუხი პროფესორ ჰენრი დეილს

1942 წელს სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიამ თავის სპპატიო წევრად აირჩია ინგლისელი ფიზიოლოგი ჰენრი დეელი, რომელიც იმ დროს ინგლისის სამეფო საზოგადოების პრეზიდენტი იყო. სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიამ ამას წინათ მიიღო წერილი, სადაც ჰენრი დეელი აცხადებს, რომ ვგულისსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის შემადგენლობიან, რასაც იმით ასაბუთებს, რომ არ ეთანხმება აკადემიის გადაწყვეტილებებს ბიოლოგიის საკითხებზე. მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდიუმში პროფესორ დეელის წერილის მიღებამდე დიდი ხნით ადრე ამ წერილის ნაწყვეტები ფართოდ გამოქვეყნდა დიდი ბრიტანეთისა და ამერიკის შეერთებული შტატების პრესაში — საბჭოთა კავშირისადმი აშკარა მტრული მიზნით.

თავის წერილში ჰენრი დეელი ამტკიცებს, რომ საბჭოთა ბიოლოგიურ მეცნიერებაში მიჩურჩული მიმართულების გამარჯვება არ წარმოადგენს მეცნიერული აზრების პატიოსანი და აშკარა კონფლიქტის შედეგს. ეს მტკიცება აშკარად ეწინააღმდეგება ფაქტებს და მოწმობს იმას, რომ პროფესორმა ჰენრი დეელმა ან დაიგრეა, ანდა შეგნებულად უგულებელყო ბიოლოგიური მეცნიერების ისტორიის ზოგიერთი ძირითადი ფაქტი.

მეცნიერული აზრების კონფლიქტი, რომელზეც ჰენრი დეელი ლაპარაკობს, არა ერთი ათეული წელია ვითარდება ბიოლოგიაში. ჯერ კიდევ XIX საუკუნის დამლევს დარვინიზმის ერთგული გუშაგი, რუსი მეცნიერი კ. ა. ტიმირიაზევი გატაცებით იცავდა დარვინის მოძღვრების ვეისმანისს, მენდელისა და ბეტსონისაგან. ტიმირიაზევმა გადაჭრით გაილაშქრა ჩანასახის უცვლელი ელემენტის მოძღვრების სხვადასხვა მტაფფიზიკური სახეებისა და გენების მოძღვრების წინააღმდეგ.

საბჭოთა კავშირში დარვინისს მოძღვრებამ განსაკუთრებული ადგილი ეკავა. ჩვენ ბევრ ადგილებში ბიოლოგიურ ლაბორატორიებში ბიოლოგიაში. ჩვენ ბევრ ადგილებში ნაშრომებით ახალი თავები ჩაიწერა დარვინიზმის მატერიალისტურ მოძღვრებაში და ამ დარგში უდიდესი დამსახურება ეკუთვნის ი. ვ. მიჩურინს.

თავის დროზე დარვინი აღნიშნავდა, რომ მან არასაკმარისად დაამტკიცა ორგანიზმთა ცვალებადობის წარმოშობაზე გარემოს გავლენის საკითხი. მიჩურინის ნაშრომებში ორგანულ ბუნების განვითარების კანონზომიერებათა ეს ცენტრალური საკითხი ყოველმხრივ გაშუქებული იქნა. მან ცხადყო, რომ ირსებობს პირობების გავლენით წარმოიშობა და იცვლება ორგანიზმთა ნიშნები და რომ ეს ცვლილებანი მემკვიდრეობით მტკიცდება. ოსსკურანტებმა ვერაკითარი ბბრონტება ვერ გააბათილეს მიჩურინის აღმოჩენებს, რადგან ისინი ემყარებიან პრაქტიკულად ფართოდ გამოყენებული ამრავალი ექსპერიმენტის მასალებს.

ჩვენი სოციალისტური სახელმწიფოს შემქმნელმა ლენინმა აღმოაჩინა მიჩურინი ამ სიტყვის ნამდვილი მნიშვნელობით, ყოველგვარი დაბძანება გაუწია მას, ყველა საჭირო პირობა შეუქმნა მისი ნაშრომების განვითარებას.

დიდი ფიზიოლოგი პავლოვი მსოფლიოში ცნობილ თავის ფიზიოლოგიურ გამოკვლევათა საფუძველზე მივიდა ანალოგიურ დასკვნამდე, რომ ორგანიზმთა არსებობის, პირობებს წამყვანი მნიშვნელობა აქვს ამ ორგანიზმების ინდივიდუალურ და ისტორიულ შეგუებაში. ჯერ კიდევ 1913 წელს ფიზიოლოგთა გერონნენების საერთაშორისო კონგრესზე გამოსული დროს პავლოვმა განაცხადა: „შეიძლება მივიღოთ, რომ ზოგიერთ ახალ შემქნილ პირობთის რეფლექსს უფრო გვიან მემკვიდრეობითობა უპირობო რეფლექსად გადაკეთდეს“.

მიჩურინის დევიზი: „ჩვენ ვერ დაველოდებით წყალობას ბუნებისაგან; ჩვენი ამოცანაა გამოვართვათ მას ეს წყალობა“ — გახდა ლენინ ყველა მოწინავე საბჭოთა მეცნიერისა, რომელნიც ხალხის საკეთილდღეოდ შრომობენ. მიჩურინის მოძღვრება, რაც აკადემიკოსმა ლისენკომ განავითარა, იძლევა იმის გასაღებს, თუ როგორ გარდგებმნათ შეგნებულად მეცნარისა და ცხოველის ბუნება ისე, როგორც ადამიანს ესაჭიროება. აწრორდ ამტრამ მიჩურინელ მოძღვრებას მხურვალედ უჭერენ მხარს საბჭოთა სახელმწიფო და კომუნისტური პარტია, რომლებიც ამოცანად ისახავენ საზოგადოების კეთილდღეობის ყოველმხრივ განვითარებას.

მრავალი წლის დავა ერთის მხრივ ნამდვილი შემოქმედებითი დარვინიზმის მომხრეთა, დარვინიზმისა, რომელიც უმადლეს საფეხურზე არის აყვანილი მიჩურინის ნაშრომებში და, მეორე მხრივ, მენდელ-მორგანის მოძღვრების მომხრეთა შორის ჩვენს ქვეყანაში ამ უკანასკნელთა დამარცხებით დამთავრდა. ეს დამარცხება გარდეკვალი იყო, როგორც გარდეკვალია ყველა ის მეცნიერულ მოძღვრებათა დამარცხება, რომლებიც გზაზე ეღობებიან მეცნიერების განვითარებას.

მენდელ-მორგანის შეხედულებათა არამეცნიერულობა ან განსაკუთრებით ნათლად გამოვლინდა უკანასკნელი დროის მოვლენებში. სრულიადაც შემთხვევითი არ არის, რომ ეს მოძღვრება საფუძველად დადო ჰიტლერის რასობრივ თეორიას, გახდა ნაციზმის მთელი სისაძაგლის და სისხლიანი კიმბარის თეორიული ბაზა. პროფესორმა დეელმა უნდა იცოდეს, რომ ამ ამბად ამ მოძღვრების ფუნებენ ამერიკაში ზანგების დევნის, ლინჩიანური ხალხების ჩაგვრის გასამართლებლად, მსოფლიო ბატონობის დამყარებისადმი ამერიკის პრეტენზიათა დასასაბუთებლად. პროგრესისა და დემოკრატიის ყველა გულწრფელი დამცველ უნდა მიესალმოს ამ მოძღვრების განადგურებას.

ძნელია ბრალად დაედოთ პროფესორ დეელს, რომ იგი არ იცნობს ბიოლოგიური მეცნიერების ისტორიის ზოგიერთ ძირითად ფაქტს. დაკვირნეთა მხოლოდ ის ვიფიქროთ, რომ მისი წერილის შედეგნისას თავი ინონა ინ ძალების გაფლენამ, რომელთაც მეცნიერებასთან საერთო არა აქვთ რა. პროფესორი დეელი ნებას აძლევს თავს გამოიყენოს შეუმოწმებელი ფაქტები, თითქოს გენეტიკის დარგში მუშაობა სსრ კავშირში ბეზღდელ იქნა, თუმცა ცხობილია, რომ ამ მუშაობას მიჩურინელი მოძღვრების გამარჯვების შედეგად უმაგალითო გასაქანი მიეცა. ყოველივე ეს იმას მოწმობს, რომ ჰენრი დეელის წერილი მეცნიერულ დავასთან კი არ არის დაკავშირებული, არამედ იგი მთელი დემოკრატიის წინააღმდეგ, მაშასადამე სსრ კავშირის წინააღმდეგაც მიმართული ცილისწამების პოლიტიკური კამპანიის იარაღი გახდა. ეს კამპანია მთავარნებულია ნამდვილი მეცნიერებისა და დემოკრატიის მტრების, ამერიკისა და ინგლისის ანტიდემოკრატიული აგრესიული ძალების მიერ.

პროფესორი დეელი, რომელიც დათანხმდა ანტიდემოკრატიული ძალების მორჩილი იარაღი გამხდარიყო, მხოლოდ სიბრალულის გრძნობას გამოიწვევს მსოფლიოს ყველა პატიოსან მეცნიერში.

მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდიუმმა გაანიხილა პროფესორ ჰენრი დეელის წერილი, როგორც მეცნიერებისა და დემოკრატიის საწინააღმდეგო ფაქტი, გამოიტანა გადაწყვეტილება ჩამოერთვის მას სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის წევრის სპპატო წოდება და თავისი გადაწყვეტილება შეაქეს სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის საერთო კრების დასამტკიცებლად.

სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდიუმი

მივაღწიოთ ჩამორჩენის ლიკვიდაციას ბელასახალდა ნარჩენების აკრეფაში

სახელმწიფო მეურეტეტის საშემოსავლო ნაწილის ძირითად წყაროს შეადგენს სოციალისტური მრეწველობისაგან მიღებული თანხები. ამ თანხებთან ერთად მეურეტეს საშემოსავლო ნაწილში მნიშვნელოვან ადგილს ასრულებენ ბელასახალდა ნარჩენების აკრეფა.

ჩვენი რესპუბლიკის საფინანსო ორგანოებმა ადგილობრივი პარტიული და საბჭოთა ორგანოების დახმარებით მოსახლეობაში ახსნა-განმარტებითი მუშაობის ფართოდ გაშლის შედეგად გადასაფდელების, ეკრძოდ სასოფლო-მეურნეო გადასახადის აკრეფის საქმეში მნიშვნელოვანი წარმატებები მოიპოვეს. მიმდინარე წლის 20 დეკემბრისათვის სასოფლო-სამეურნეო გადასახადის აკრეფის მეოთხე კვარტალის გეგმა შესრულდა: აფხაზეთის ასსრ საფინანსო ორგანოებმა (ფინანსთა მინისტრი ამხ. ს. მათითაშვილი) — 96,8 პროცენტი, ქუთაისის რაიონმა (რაიონული საფინანსო განყოფილების გამგე ამხ. ვ. ლეშკაშელი) — 100 პროცენტით, ახალციხის რაიონმა (ამხ. ა. ჩიხლაძე) — 99,8 პროცენტით, თიანეთის რაიონმა (ამხ. ლ. გიორგოფანანი)—96,1 პროცენტით, ფოთის (ამხ. ნ. სალია) — 95,7 პროცენტით, ხობის რაიონმა (ამხ. ე. ჯალიანა) — 94,3 პროცენტით, წნორის წყაროს რაიონმა (ამხ. ა. ლორთქიფანიძე) — 94,2 პროცენტით, აბაშის რაიონმა (ამხ. შ. გრიგოლია) — 94 პროცენტით, ლაგოდეხის რაიონმა (ამხ. ი. ყაველაშვილი) — 93,4 პროცენტით, ამბროლაურის რაიონმა (ამხ. კ. ხიდურელი) — 93,2 პროცენტით, თბილისის რაიონმა (ამხ. ს. ძამეკაშვილი) — 92,4 პროცენტით, ბოლნისის რაიონმა (ამხ. გ. მიქაფშვილი) — 92,1 პროცენტით და სხვა რაიონებმა.

მაგრამ ზოგ რაიონში გადასახადგადათანხოვის აკრეფის გეგმების შესრულება, კერძოდ სასოფლო-სამეურნეო გადასახადის აკრეფა არადამაკმაყოფილებელად მიმდინარეობს. 20 დეკემბრისათვის სასოფლო-სამეურნეო გადასახადის აკრეფაში შესამჩნევი ჩამორჩენა ჰქონდათ ყაზბეგის რაიონს (რაიკომმა ამბის საფინანსო განყოფილების გამგე ამხ. გ. ახალაშვილი), სადაც გეგმა შესრულებულია 59,2 პროცენტით, გეგეჭკორის რაიონს (ამხ. ბ. ხვიჩია) — 62,1 პროცენტით, ქარელის რაიონს (ამხ. ნ. ინაკია) — 66,1 პროცენტით.

გადასახად-გამოსაღებთა ამოღებაში ჩამორჩენის მიზეზია მოსახლეობაში მასობრივი ახსნა-განმარტებითი მუშაობის სუსტად გაშლა, ამ საქმეში ადგილობრივი აქტივის ჩაუმეტლობა, თვით საფინანსო ორგანოების მუშაკთა მოეკენლობა. მთავარი ამოცანა ახლა ის არის, რომ თანხლოვის დეეიბშივე შეეძლოთ გადასახადთა ნარჩენების მთლიანად აკრეფა და უზრუნველყოფთ ყველა გადასახდელის გეგმის შესრულება.

ადგილობრივმა პარტიულმა და საბჭოთა ორგანოებმა დახმარება უნდა გაუწიონ საფინანსო ორგანოებს ამ დიდმნიშვნელოვანი ამოცანის შესრულებაში.

რადიოკვანძი კოლმეურნეობაში

ჭიათურა. (ხ.კ. კორ.). კარგი თაოსნობა გამოიჩინა სოფელ მანდაეთის ორკომიტეტის სახელმწიფო კოლმეურნეობის გამგეობამ. კოლმეურნეობაში მოეწყო რადიოკვანძი. ოცდაათამ კოლმეურნეებ უკვე გაიკვანძა რადიოხაზი და მათი ბინები რადიოფიცირებულია.

აღსანიშნავია, რომ ეს პირველი საკოლმეურნეო რადიოკვანძია ჭიათურის რაიონში.

ბუღგარეთის მუშათა პარტიის (კომუნისტების) მე-5 ყრილობაზე

სოფია, 25 დეკემბერი. (საკუთარი). დღეს ბულგარეთის მუშათა პარტიის (კომუნისტების) მე-5 ყრილობის დილის სხდომა დაიწყო ტრაიჩო კოსტოვის მოხსენებით პარტიის ახალი პროგრამის მიღებაზეს შესახებ. შემდეგ სამოცეო სიტყვა წარმოთქვა გიორგი დიმიტროვმა, რომელიც მთელი დილის დარბაზი ხანგრძლივი ტაშით შეხვდა.

დიმიტროვმა ხაზგასმით აღნიშნა ყრილობის სრული ერთსულოვნობა პარტიულ პოლიტიკის ძირითად საკითხებში და აღნიშნა პარტიის უმნიშვნელოვანესი ამოცანები ყრილობის გადაწყვეტილებათა განხორციელების საქმეში.

ჩვენ ფართოდ გამოვიყენებთ საკავშირო კომპარტიის პარტიის (ბოლშევიკების) ის საბჭოთა კავშირის გამოცდილებას, რომელიც ერთიფერთ და სამეცნიერო ნიმუშს ანა მარტო ჩვენთვის, არამედ სახალხო დემოკრატიის ყველა ქვეყანისთვისაც, თქვა დიმიტროვმა, და მტკიცე ფრაზანი გაუჭვეთ წინ, სოციალიზმისაკენ. სოციალიზმის ეზა ძნელია, მაგრამ ეს ერთადერთი მხნეული გზაა მუშათა კლასისათვის, ყველა მშრომელთათვის. ჩვენი პარტია სიმენელოდ ფაძლევას სწავლობს და ისწავლის საკავშირო კომენსტიტერი პარტიისაგან (ბოლშევიკებისა), დიდი სტალინისაგან.

დიმიტროვის ამ სამოცეო სიტყვებმა გამოიწვია ბურნი ოვაციია საყვირნო კ. ვ. (ბ) და მთელი პროკურესული კაცობრობის ბელადის ი. ვ. სტალინის პატივსაცემად. მთელი დარბაზი ფეხზე დგება, გასმის შეძახილები: „ვაშა-მარკოს სტალინს!“, „ვაშამარკოს სტალინსა და დიმიტროვს!“

შემდეგ ყრილობამ მიიღო რეზოლუცია ბულგარეთის მუშათა პარტიის (კომუნისტების) ცენტრალური კომიტეტის პოლიტიკური ანგარიშისა და სარეფერო კომისიის ანგარიშის ბა.

მა. ყრილობამ სწორად ცნო პარტიის გენერალური ხაზი და მოიწონა მისი პოლიტიკური საქმიანობა.

მიღებულია ავტოვეთ რეზოლუცია პარტიის ცენტრალური კომიტეტის მდგენელ ვილკო ჩერვენკოვის მოხსენების გამო მარქსისტულ-ლენინური განათლებისა და იდეოლოგიურ ფრონტზე ბრძოლის შესახებ.

მუშაობა დაამთავრა ბუღგარეთის კომუნისტური პარტიის მე-5 ყრილობამ

სოფია, 25 დეკემბერი. (საკუთარი). დღეს ბულგარეთის მუშათა პარტიის (კომუნისტების) ვეხუთე ყრილობის საღამოს სხდომაზე განხილულ და მიღებულ იქნა რეზოლუცია ბულგარეთის ხუთწლიანი გეგმის შესახებ მოსმენილი მოხსენებების გამო, იფიციუე პარტიის წესდების ცვლილებები და დამატებები.

მეტყველ და ხანგრძლივი ტაშით მიესალმნენ ფილეგატები პარტიის სახელოდების გამოცდილ. ამიერიდან პარტიის ეწოდება „ბულგარეთის კომენსტიტი პარტია“. დარბაზში დიდ ხანს გასმენდა შეძახილები: „გიორგოფის ბულგარეთის კომენსტიტ პარტიასს!“.

დელეგატებმა ირჩიეს კომისია პარტიის ახალი პროგრამის პროექტის შესამუშავებლად, რომელიც უნდა წარედგინოს პარტიის შემდგომ ყრილობას და შეეფინენ ცენტრალური კომიტეტისა და სარეფერო კომისიის შემადგენლობის კანდიდატურათა განხილვას.

კანდიდატურათა ხანგრძლივი განხილვის შემდეგ მოხდა არჩეულნი ფარული კენჭისყრით. ცენტრალური კომიტეტის წევრებად არჩეულნი არიან: გიორგი დიმიტროვი, ტრაიჩო კოსტოვი, ვასილ კოლაროვი, ვიოლო ჩერვენკოვი, გიორგი ჩანკოვი, ანტონ თეფანოვი, გიორგი დამიანოვი, დიმანო ტურსუმოვი, ვლადიმერ პოპკოროვი, მინჩო ნეიჩევი, რაიკო დიმანოვი, ცოლა დრაგოიჩევი და სხვები, სულ 47 კაცი. ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატებად არჩეულნი 28 კაცი. ცენტრალური სარეფერო კომისიაა არჩეულნი 15 კაცის შემადგენლობით.

ყრილობის დელეგატებმა ბრაზოვად მიესალმნენ ცენტრალური კომიტეტისა და ცენტრალური სარეფერო კომისიის ახალი შემადგენლობა.

ყრილობის თავმჯდომარემ ვასილ კოლაროვმა თავის მოკლე სიტყვაში აღნიშნა, რომ ყრილობამ ვასილიკოვისადმი ერთსულოვნებით მიიღო ისტორიული გადაწყვეტილებები, რომლებიც მომავლოდა ბულგარეთში სოციალიზმის საფუძვლების აშენებისაკენ. ეს გადაწყვეტილებები, თქვა კოლაროვმა, საბრძოლო ფართოდ განეფმარტათ მშრომელ მასებს. საბრძოლ გავაძლიერით და სათავეში ჩავუდგეთ მასებს ენთუზიაზმს ყრილობის გადაწყვეტილებათა შესასრულებლად, რომლებთანაც დასახულია ყველაზე სწორი გზა სოციალიზმისაკენ.

გიორგიმარკოს ბულგარეთის სახელოვან კომუნისტურ პარტიას! გიორგიმარკო მის ცენტრალურ კომიტეტს ეთრგეი დიმიტროვის მეთაურობით! გიორგიმარკოს ჩვენს დიდ მასწავლებელს სტალინს!

კოლარაოვის ამ მოწოდებებს მთელი დარბაზი უდიდესი ალფრთოვანებით გამოეხმაურა. დელეგატები ფეხზე ადგნენ და ოვაცია გამართეს დიდი ხანგრძლივ და ეთრგი დიმიტროვის პატივსაცემად. დიდხანს გასმოდა შეძახილები: „ვაშა სტალინს! ვაშა სტალინსა და დიმიტროვს! გიორგიოფ საყვარო კომენსტიტ პარტიას (ბოლშევიკებისას)! წინ, დიმიტროვის ხელმძღვანელობით!

ღამის 1 საათზე კოლარაფი ბულგარეთის კომენსტიტრი პარტიის ვეხუთე ყრილობის დახურულ სხდომაზე ეტყოდა: „დეეეგადენი კვლავ ფეხზე დგებიან და მეერთან „ინტერნაციონალს“.

გერმანიის ოკუპაციის საბჭოთა ზონის ქვანახშირის მრეწველობის მუშაკთა და ინჟინერ-ტექნიკოსთა წარმომადგენელი

მარშალ სოკოლოვსკის ბრძანება

ბერლინი, 25 დეკემბერი. (საკუთარი). გერმანიაში საბჭოთა სამხედრო ადმინისტრაციის მთავარმართველობაში საბჭოთა კავშირის მარშალმა სოკოლოვსკემ გასცა ბრძანება, რომელიც მიძღვნილია ოკუპაციის საბჭოთა ზონის ქვანახშირისა და ენერგეტიკელ მრეწველობის 1948 წლის მუშაობის შედეგებისადმი.

ბრძანებაში აღნიშნულია, რომ გერმანიის ოკუპაციის საბჭოთა ზონის ქვანახშირისა და ენერგეტიკულმა მრეწველობამ წარმატებით გაართვა თავი საწარმოო დავალებებს, ეფექტიანი ქვანახშირის ამოღებისა და ბრიკეტების გამოშვების გეგმა, აგრეთვე ელექტროენერგიის წარმოების გეგმა. ამასთან ერთად გაფუფლი ილი მუშაობა ბრიკეტის, ბრიკეტების ფაბრიკებისა და ელექტროსადგურების აღსადგენად და ასამშენებლად. ეს წარმატებები მიღწეულია იმის მეოხებით, რომ ქვანახშირისა და ენერგეტიკელ მრეწველობის საბჭოთა საწარმოთა მუშები, ინჟინერ-ტექნიკურ მუშაკები და მოსამსახურეები ყეფილნენ ფანატიკურად ეკოდენ ბრძოლა ფაშისტურ-ოკუპანტების ლეგიონების ბოროტმოქმედებათა ანგარიშგასაწევ